

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Črne pike.

Kadar je knezu Bismarcku do tega, da nemška zbornica vsprejme katerega koli izmed njegovih daleč sezajočih načrtov, jej navadno v kričeh bojah riše opasni vnanji položaj in nevarnosti, ki prete na desno in na levo s krvjo in železom skrpani Nemčiji. V ta namen je nekda l. 1875 zagledal beli dan senačni članek „Der Krieg in Sicht“, v isti namen je pred dvema letoma pri budgetnej debati železni kancelar naglašal, da je na zahodu in na vzhodu ost meča polarno v srce Nemčije obrnena, iz istih nagibov je nedavno, ko je bil na dnevnem redu spiritalni monopol, nemškim poslancem pravil, da se na političnem obzorju prikazujejo „črne pike“, ki nosijo v sebi zlo, ki se prej ali slej utegne usuti na Nemčijo.

Predloga o omenjenem monopolu kljubu tem črnim pikam ni prodrla, ker je velika večina poslancev nemških mislila, da je Bismarck zopet običajno strašilo postavil v politični svoj zelnik. Od takrat ni še preteklo mnogo dni in že čitamo v nemških in francoskih listih, da Bismarckove črne pike vendar neso navadno strašilo ali pa prazne sanje, marveč da sedaj tudi drugi ljudje že opazujejo zlonosne črne pike. Osobito nemško časopisje odlikuje se po svoji vojeviti in izzivajoči pisavi proti Francozom in vse reptilije na polna usta pripovedujejo, kako silno narašča šovinizem onkraj Rene in kako se Francozi pripravljajo in oborožujejo na obračun, na „revanche pour Sedan“.

Veliko povoda temu kriku in vrišu dala je v našem listu že omenjena knjižica „Avant le bataille“, v kateri se kaže na dovršeno vojaško organizacijo Francozov in narod opozarja, da Bismarck prireja novo vojno, v kateri se bode bojevali ne samo za milijarde, temveč za narodni obstanek. Železni kancelar se je naveličal stražiti bogati svoj plen, kakor je Moltke rekel, 50 let z mečem v roci, rad bi stvar torej prej sprožil, da bi še doživel odločitev ter vsaj na tej strani za dolgo vrsto let odvrnil vsako nevarnost.

V dokaz, da se je položaj res poostril, navaja se izrek francoskega vojnega ministra Boulangerja ter poudarja se, da sta baš pred par dnevi k

Bismarcku v Friedrichsruhe bila poklicana nemška veleposlanika: grof Münster iz Pariza, general Schweinitz iz Peterburga, kar da je očitno znamenje, da so se diplomatske razmere na vzhodu in na zapadu pohujšale. Kot posebno pomembno znamenje pa zmatra Berolinski „Tagblatt“ to, da se je Bismarck takorekoč cerkvi uklonil, da je skesal se „v Kanosso“ in z nečuvno nedoslednostjo končal štirinajstletni „Kulturkampf“. S tem pomiril je duhove in državne ladije krov priredil za vojno, kakor pravijo mornarji „klar zum Gefecht“.

Gotovo je, da imajo taki in jednaki članki, če ne drugo, vsaj to svrhu, pripravljati nemško prebivalstvo na vojno s Francozi, katera je prej ali slej neizogibna, v Nemčiji vsekdar že zaradi mnovega plena izredno popularna in za katero družega ne treba, kakor neznatnega „casus belli“.

Pa tudi na vzhodnem in južnem obzorju videti je črnih pik. Turška in Grška stojita si skrajno oboroženi nasproti in vsak trenutek sme se pričakovati, da se zgrabita. Evropsko brodovje je sicer impozantno zastopano v Sidskem zalivu, a če se spominjamo, kako žalostna je bila svoje dni evropskega brodovja uloga pred Ulcinjem, nedostaja nam vere, da bi vse oklopnice vkupe kaj odločilnega storile, da se ohrani mir. Jedino upanje v tej zadevi nam dajeta Turčija in Grška sami, ker se druga druge boji.

Bolgarija in Srbija sta se sicer pobotali in zapalili pipo miru, vendar pa vlada v Bolgariji, kakor je Batenberžana lastni oče, Aleksander Hesenški, v pogovoru z Berolinskim časnikarjem sam priznal, velika nezadovoljnost proti knezu in silna agitacija, kar je tem naravneje, ker Bolgari za vse svoje žrtve in zmage neso ničesar dobili, temveč morajo več strateško važnih vasij odstopiti Turčiji.

Da tudi naše Avstrije položaj ni brez opasnosti, je dognana stvar. Kdor bi pa tega ne verjel, prečita naj državnega zbora tesnopsne zapisnike in videl bode, s koliko hitrostjo se je velevažni zakon o narodnem opolčenju (črni vojski) dognal in vsprejel, da se pač o njem sme rabiti izraz „durchgepeitscht“. Ta hitrost, da se tolmačiti in opravičevati le s skrajno nujnostjo.

Trocarska zveza proslavljala se je do sedaj

kot jamstvo miru. Toda na slabih nogah mora to jamstvo stati, ako ga mora podpirati toliko milijonov bajonetov in državniki morajo že slutiti pretečo nevihto, da s toliko brzino zahtevajo še novih žrtev. Trocarska zveza pravo za pravo ni nič družega, nego lepa basen, sicer bi nemški listi ne pisali tako odkrito o prihodnji vojni mej Avstrijo in Rusijo, kar bi seveda za Nemce bilo kakor nalašč, kajti mej tam, ko bi si Avstrija in Rusija bili v laseh, napravil bi Nemec obračun s Francozi.

Na vse strani torej prikazujejo se na obzorju „črne pike“, politični vzduh prenapolnjen je s soparico, narodi pa stokajo pod bremenom nečuvnega militarizma in žele si nevihte. Uničila bode sicer marsikaj, zadela tega in onega britko, a po končani nevihti bode bolje nego sedaj. Tako se vsaj sme upati in to upanje je jedino tolažilno.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. aprila.

Kakor česki listi poročajo, je baron Pino imenovan **gorenjeavstrijskim** namestnikom.

Razpor mej **levičarji** se utegne povečšati. Člani nemškega kluba hočejo glasovanje o črni vojski v državnem zboru porabiti v svoj prid. Agitovati hočejo mej volilci, da bi vsem onim poslancem nemško-avstrijskega kluba poslali nezaupnice, kateri so glasovali z vlado.

„Wiener Zeitung“ objavila je sankcioniran **finančni zakon** za 1886. leto.

Vnanje države.

Mej **srbiskimi** liberalci in radikalci vrše se pogajanja, da bi se obe stranki spojili v jedno, katera bi se imenovala narodna stranka in Ristić bil bi njen vodja. Nekateri radikalci se še branijo pridružiti se liberalcem, vendar je upanje, da se premislijo, kajti opozicija more le tedaj kaj doseči, ako bode zlozna.

Mej **Srbijo** in **Bolgarijo** se nekda vrše pogajanja zaradi Bregove. Ker je diplomatska zveza mej tema državama pretrgana, vodi dotične obravnave grški zastopnik v Belemgradu. Kakor se poroča, je upanje, da bodo ta pogajanja uspešna. Ko se uravna ta zadeva, obnovila se bode diplomatska zveza mej Srbijo in Bolgarijo.

V Livadiji se bodo važne stvari ukrepale za stran **balkanskih** zadev. Vojni minister Vanov-

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)
(Dalje.)

Četrto poglavje.

Drugi dan o polu šestih zjutraj zadonelo je v vojašnici na dvorišču znamenje k zajahanju. Ivan je zasedel konja ter stopil na čelo svoje čet. Proti koncu maja so vsi novinci že toliko izvežbani, da se morejo vaditi skupaj z drugimi. Ivan je ljubil svoj poklic in navadno je z veliko natančnostjo pazil na opravljanje konj, na obleko in kretanje svojih ljudij. Danes zjutraj pa se je le malo zmenil za te male posameznosti svoje službe. Jedno samo vprašanje dalo mu je opraviti, mučilo ga ter ga delalo neodločnega in to vprašanje ni spadalo mej one, katere se uče v tehniki reševati. Ivan ni mogel najti dobrega odgovora na vprašanje: Katera je lepša?

Pri vajah dela najprej vsaka baterija zase pod poveljništvom svojega stotnika. Često pa ta prepušča to kakemu svojemu poročniku, da ga pri-

vadi nadzorovanju šestih topov. Danes je takoj v začetku vaj poveljništvo prešlo na Ivana. V veliko strmenje stotniku, ki je imel prvega poročnika svojega za prav izbornega, zmožnega in spretnega častnika, pa je šlo ta pot vse navskriž. Ivan je parkrat velel napačno kreniti in se ni znal prav držati distancij. Stotnik je moral sam poseči vmes ter je Ivana na lahko pokaral in končal z besedami:

„Tega res ne umejem! Kaj pa Vam je danes? Pivič Vas vidim takšnega.“

In res je bilo v prvič, da je Ivan na dvoru Souvignyjske vojašnice videl kaj družega kot topove in vozove za strelivo, kaj družega kot vozničke in pomočno moštvo. V prašnih oblakih, ki so se dvigali izpod koles in konjskih kopit, Ivan kratko in malo ni videl druge baterije devetega topničarskega polka, marveč razločno podobo Američank s črnimi očmi pod zlatimi lasmi. Baš tisti hip, ko se je spoštljivo uklonil pravičnej graji svojega stotnika, zjedini se je sam s seboj: „Gospa Scottova je pa vender-le lepša!“

Vaje so se vsako jutro prenehale za deset minut počitka in častniki so pogovarjaje se stopili skupaj. Ivan pa danes ni prišel blizu, ves utopljen v svoje spomine na včerajšnji dan. Zoper njegovo

voljo so mu misli vedno zopet uhajale v župnikovo hišo v Longuevalu... Da, da, gospa Scottova je bila brdkejša. Miss Percivalova bila je še otrok. In zopet je videl gospo Scottovo sedečo pri župnikovej mizi, zopet je slišal, kako je odkrito in prostodušno pripovedovala povest življenja svojega. Tuji naglas njenega čudno prikupljivega glasu je še vedno očarujoče bil na njegovo uho. Bil je zopet v cerkvi in videl jo je klečečo v svojej klopi lepo glavo skrivajočo z malima rokama. Potem so zapele orglje in v senci je ugledal Ivan negotove črte Betinine nežne in elegantne postave.

Otrok! Ali je bila samo otrok? Kar zazvene trobente, vaje se nadaljujejo, a ta pot Ivanu vsaj ni trebalo ukazovati, bil je rešen sleherne odgovornosti. Vse štiri baterije vadile so se zdaj skupno. Sem in tja obračala se je kolosalna masa ljudij, konj in voz, zdaj razpuščena v dolgo bojno linijo, zdaj idoč v sklenjenem vlaku. Za jedna, kakor bi sunil ustavila se je cela linija. Pomočno moštvo skočilo je s svojih konj, odklenilo sprednje vozove ter topove s čudovito hitrico pripravilo za strel. Potem so se uprege zopet vrnile, voznički so jih zopet priklenili, vrgli so v sedlo in v dolgem diru šel je ves polk čez vadbeni prostor.

skij je tudi odpotoval tja. V „Moskovskih Vjedomostih“ priporoča Berolinski dopisnik, da bi Rusija okupovala Bolgarijo. Rusija ima pravico poseči v bolgarske zadeve, da bodo Bolgari mogli po svoji volji izbrati si dostojnejšega vladarja. Ruska okupacija je jedino sredstvo, da se uredi razmere v Bolgariji.

Predvečeraj popoldne vsprejel je **italijanski** minister vnanjih zadev srbskega ministra vnanjih zadev Franasovića, ki je prišel v Rim, da izroči kralju svojo odzvalnico kot bivši srbski poslanik. Včeraj je kralj vsprejel Franasovića in v ponedeljek se slednji vrne v Beligrad. — Agrarno gibanje v Lombardiji se še ni popolnoma poglobilo, vendar se bliža koncu nekoliko vsled prizadevanja oblasti nekoliko pa, ker so posestniki obljubili delavcem zboljšanje plače.

Francoska zbornica je dovolila potrebni kredit za zgradbo izdelovalnice torpedov v Toulonu. Nadalje je sklenila s 331 proti 214 glasom preiti v specialno debato o načrtu zakona, ki se tiče razstave, katere se priredi 1889. leta v spomin revolucije v Parizu. — Frideric Passy interpeloval je ministra vnanjih zadev, kako je z grško-turškim konfliktom. Več poslancev je hotelo, da bi zbornica naročila vladi, predlagati velevlastim, da ta razpor razsodi kako razsodišče. Ko so se pogovorili z ministrskim predsednikom, so pa opustili to misel, a on mora vendar naglašati, da se v francoskem in v drugih parlamentih vedno bolj širi ideja, da bi mejnaročne konflikte razsojevala sodišča. Ministerski predsednik Freycinet je odgovoril: Gospod Passy je konstatoval, da se ideja, po kateri naj bi konflikte mej državami razsojevala razsodišča, vedno bolj širi, in izrazil nado, da bi se tem potom tudi rešil grško-turški spor. Res bi bilo želeli, da zakon razuma, humanitete in pravice zameji surovi jezik topov, a v grško-turškem vprašanju Francija ne more inicijativno kaj tacega predlagati. Ker se tiče razporov mej Turčijo, Grško, Srbijo in Bolgarijo, je že osnovano po pogodbah in tradicijah naravno razsodišče; to je evropski koncert, kolektivna razsodba evropskih držav. V vseh preprih, ki so nastali poslednji čas, so velevlasti posredovale, da so se zabranili konflikti ali pa razmere uredile. Tudi z grško-turškim konfliktom se že resno bavijo vlasti, in že posredujejo. Ne more pa nobena velevlast sama posredovati in tako te stvari odtegniti evropskemu koncertu. Kakor se razvidi, se razsojevanje, kakor ga želi Passy, že izvršuje. Velevlasti se jako prizadevajo, da bi poravnale grško-turški konflikt. Zbornica je lahko prepričana, da ima Francija dovolj upliva v evropskem koncertu, in da bode v bodoče, kakor je tudi dosedaj, porabljala svoj upliv y to, da se ohrani mir in varujejo pravice dotičnih narodov.

Delavski izgredi v **Belgiji** še neso končani. V kamnolomih okrog Lütticha so delavci sicer začeli delati, a prete, da delo zopet ostavi 1. maja, ako se ne zboljša plača. Večji izgredi so bili v Huy-ji, kjer so se delavci zgradili za skale in kamnjali žandarmerijo, ki je jela streljati. Več delavcev pa tudi žandarjev je bilo ranjenih. Vlada je v Huy poslala vojakov, ki so napravili red.

Anglija je vsprejela predlog **egiptovske** vlade, da pošlje angleškega odposlanca v Wady-Halfa, da se bode tam pogajal z ustajniki v imenu egiptovskega podkralja.

V vnanjem uradu v Berlinu so se zbrali v ponedeljek zastopniki vlasti, katere so se udeležile **kongijske** konference, da podpišejo zapisnik o shranjenju ratifikacijskih pisem. Generalne akte kongijske konference ratifikovale so vse konferenčne vlasti, izimši severnoameriške Zjedinjene države.

—

Lahno in tiho izpodrinila je **Betina** v Ivanovih mislih gospo Scottovo. Smehljaje se in zarudela stala je pred njim, zlati solnčni sij igral se je po razvozlanih valovih njenih las. Gospod Ivan, zvala ga je gospoda Ivana in nikdar se mu njegovo ime še ni zdelo tako lepo. In kako ga je naposled stisnila za roko pri odhodu, ko sta že stopali na voz!

Miss Percivalova je malo krepkeje stisnila nego li gospa Scottova... prav gotovo malo krepkeje. Pri sviranju na orgljah odložila je bila svoje roko-vice in on je še vedno čutil stisk te male, gole roke, ki je bila sveža in nežna skoro izginila v velikej topničarske roki njegovej.

„Zdaj mi je jasno“, dejal je Ivan, „miss Percivalova je lepša!“

Vaj je bilo konec. Baterije so se v združenem vlaku postavile druga za drugo, vsi topovi so bili natanko urejeni, in mej gromecin hrumom in v gostih oblakih prahu pričel se je zdaj mimohod. Ko je Ivan s sabljo v roki jezdit mimo polkovnika, sta se bili podobi sester v njegovej domišljiji že tako zelo izlili druga v drugo in se tako zmešali, da je bila le še jedna podoba in jedna oseba. Vsako primerjanje postalo je nemogoče, in to je učinila ta čudna zmes predmetov primerjanja.

Dopisi.

Iz Istre 20. aprila. [Izv. dop.] Našo deželo je menda Bog popolnoma pozabil, ker nam je poslal tako kugo v podobi karnjela-oderuha in nas nehe rešiti. O istrskih razmerah nam je „Slovan“ že večkrat natančno poročal ali najbolj nam je ugajal dopis v zadnjem listu. Res pretožno stanje ima slovanska raja v Istri pod tem krutim-italijanskim oderuhom in malopridnežem. Svet, ako bi bil pravičen pri nas, bi se za glavo prijel in čudom bi se čudil, da danes obstoji vse to še v naši državi v Avstriji. Ni je dežele zapuščenije, zanemarjeneje, kot Istra. Zakaj to? Ker vladajočej stranki ni drugzega mari, kakor da se z lahkoto preživi z goljufijo, sleparstvom in družimi enakimi deli. Da bi se pa težkega, prebitkega stanja ubozega seljaka spomnila, je pa njej deveta briga. Kaj se ona zmeni za vse prošnje do viših inštancij, ako se komu godi krivica, zasmehuje jih, celo iz prošenj do najvišjega vladarja si upajo burke uganjati. Kaj poreko jednokrat naši potomci, to, kar se danes z nami godi, čitajoč v zgodovini. Vsaj ne bodo verjeli. Pa morda se bode njim ravno tako godilo, kakor nam? Kdo ve? Bil sem lansko leto na občnem zboru društva „Edinost“ v Lindaru in verujte mi, da sem bil do solz ganjen, ko sem videl, kako da ubogi, v surovo suknjo oblečeni seljak polagoma spoznava svoj jezik in svoje brate. Kako naudušeno je govoril kmetič Ujčić, kako živo je slikal bedo Istrana in naposled vskliknil je: Bože moj, daj, pomози narodu našemu, ki spoštuje vse druge narode in ne želi nikomur slabega, daj, osreči ga in iztrgaj ga iz rok in krempljev karnjelskih! Srce me je bolelo, ko sem gledal v oko temu narodu v tako velikem številu zbranemu in pri tem mislil, da je uprav našemu narodu odsojena tako bridka osoda. Povsod zaničevan, povsod zatiran, nikjer spoštovan nesi, dragi moj Istran. Iz občinskih uradov so te izbacili, v davkarijah, kamor nosiš svoj krvavo prisluženi denar, ti surovo vrata kažejo, če si upaš kaj pregovoriti, ali najgorje ti je pri sodnijah. Če napčno tolmačijo biričev hudomušne žene tvoj govor, ne manjka ti zaporov in da si ti v resnici tako nedolžen, ko dete po sv. krstu. Zamorcem se ni slabše godilo, ko so jih dali v sužnost, ker istih časov vender ne moremo primerjati z današnjimi. Danes smo v 19. stoletju liberalizma. Za Italijane in Nemce pač lepo doni ta beseda, ker jo uživajo v polnej meri, mi pa umiramo v sponah in pod pritiskom absolutizma.

Iz Krškega 21. aprila. [Izv. dop.] Pogreb pokojnega Kočvarja bil je velikansk, kakeršnega gotovo pri nas še ni bilo. Sprevod aranžiral je izvrstno g. Doberlet iz Ljubljane. Prišlo je pa tudi mnogo nemške gospode iz glavnega mesta ranjcemu zadnjo čast skazat. Filharmonično društvo bilo je zastopano s 16 pevci in zastavo. Strelsko društvo je poslalo svojo deputacijo; poslanih vencev je bilo jako veliko. Jeden najlepših je bil pač „Krške meščanske garde“. Spreveda se je udeležila tudi vsa šolska mladina, požarna straža in garda. Posebno spoštovanje pokazali so Krčani svojemu častnemu someščanu tudi s tem, da so ga nosili odlični meš-

Tako sta gospa Scottova in miss Percivalova v njegovih mislih ostali nerazdružljivo združeni do tistega dne, ko jih je Ivan imel zopet videti. Utis tega nenadejanega združenja ni izginil, marveč je ostal tako živ in prijeten, da je Ivan skoro postal nemiren.

„Ali sem bil v istini tako neumen“, dejal je sam pri sebi, „da sem se takoj v prvem pogledu tako zatelebal? Ne, ne, v jedno žensko se človek pač lahko zaljubi, v dve ob jednem pa vender ne.“

To ga je pomirilo. Veliki štiriindvajsetletni človek je bil vender-le še premlad. Nikdar še ni ljubezen, prosto in naravnost prodrila v njegovo srce. Poznal jo je samo iz romanov, a čital je tako malo romanov. Vkljub temu pa vender-le ni bil angelj. Male šivilje Souvignyske zdele so se mu kaj mične in brdke. Ako so mu dovolile, to povedati, storil je vrlo rad. Na ljubezen pa pri vseh teh priložnostih, ki so mu le lahno in mimogrede gibale srce, komaj da je mislil.

Pavel pl. Lavardens pa je ravno nasprotno vedno našel kakovo čudovito priložnost, oduševiti se za kakšen ideal. V njegovem srcu so imele zmirom tri ali štiri velike strasti za jedna prostora ter kar nič neso motile druga druge. Pavel je imel talent za to, da je v tem malem mestu s pet tisoč

čani in da so bile pri sprevodu vse prodajalnice zaprte. Ljubljanski nemški pevci zapeli so žalostinke pred hišo umrlega, v cerkvi pri maši in na pokopališču. Petje je bilo dobro, le prvi tenor bi bil lahko boljši. — Krčani se bodo gotovo vedno s hvaležnostjo spominjali svojega največjega dobrotnika.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 22. aprila.

Navzočnih je 16 odbornikov, predseduje župan Grasselli. Overovateljema zapisnika denašnje seje imenuje g. župan odbornika dr. Zarnika in podžupana Petričiča. Župan naznanja, da mu je došlo vabilo c. kr. deželne predsedništva za udeležbo pri slovesni procesiji veliko soboto ob 4. uri v stolni cerkvi in pozivlje mestne odbornike, da se iste udeležijo. Glavno mesto Gradec doposlalo je letno poročilo o delovanju mestnega zbora pretečeno leto.

Odbornik Ludovik Ravnihar poroča v imenu personalnega in pravnega odseka o izvršenih letošnjih dopolnilnih volitvah v mestni odbor in nasvetuje, da se odobre volitve, proti katerim ni bilo nikakega ugovora in sicer za III razred gospodje dr. Valentin Zarnik, Ivan Hribar in Anton Klein; za II razred: gospodje Josip Benedikt, dr. Vošnjak, profesor Toma Zupan, dr. Henrik Dolenc in Fran Povše; za I razred: gospodje dr. Mosché, cesarski svetnik Ivan Murnik, Miha Pakič in Fran Ravnihar. Volitve se v zmislu §. 39. začasnega občinskega reda Ljubljanskega brez ugovora odobre in se naroči mestnemu magistratu, da povabi v prihodnjo sejo mestnega odbora novoizvoljene odbornike.

Odbornik Murnik poroča v imenu stavbinskega in finančnega odseka o ulogi stavbinske družbe kranjske glede računanja stroškov za streho mestne vojašnice in nasvetuje, naj pritrdi mestni zbor prvemu predlogu združenih odsekov, ne da bi posebej naglašal, da mora odpust dela znašati najmanj 14.603 gld. 68 kr., katero vsoto je stavbena družba kranjska po površnem računu obljubila. Razgovor o tem predlogu, kateri je bil konečno vsprejet z veliko večino, bil je jako obširen, a ponavljale so se stvari, katere smo že navedli v razgovoru prejšnje seje, tedaj jih ne ponavljamo. Stvarno izrekel je le župan Grasselli željo, dasi ni stavil v denašnji seji predloga, naj bi mestni zbor izvolil nadzorovalni odsek pri stavbi vojašnice, kar se bode gotovo zgodilo v prihodnji seji, ko bodo navzočni že novoizvoljeni mestni odborniki. Dimnikarska dela v mestnih hišah oddala so se po ponudbi na tri leta dimnikarju Ludoviku Stritzlu za 150 gld. na leto. Potem se je seja sklenila.

Domače stvari.

(Pravosodni minister baron Pražak) peljal se je včeraj s kurirnim vlakom v Trst. Iz Trsta odpluje dalje v Koper, iz Kopra pa v Dalmacijo, katero bode vso prepotoval do Kotora.

— (Za Gorico) je vis. c. kr. ministerstvo notranjih zadev potrdilo podružnico sv. Cirila in Metoda.

prebivalcev našel celo množico brdkih deklic, ki so se mu vse zdele obožavanja vredne. Vedno je mislil, da bo Ameriko odkril, a jo je vselej samo zopet našel.

V družbi se je Ivan še malo gibal. Res da se je bil dal parkrat od Pavla peljati na večerne zabave in ples na okolnih gradeh, a vselej je s sabo domov prinesel le utis togega dolzega časa. Iz tega je bil sklenil, da ni sposoben za takove zabave. Njegova nagnenja bila so ozbiljna in prosta. Ljubil je samoto, delo, dolge izprehode, konje in knjige. Bil je malo podivjan in nekoliko kmet. Ljubil je svojo vas in vse tiste svedoke svojih otročjih let, ki so mu pripovedovali povesti iz minolosti. Četvorka v salonu naudajala ga je z nepremagljivim strahom. Na požinkah v Longuevalu pa je vsako leto jako vesel plesal z dekleti in zakupnicami iz okolice.

Ako bi bil gospo Scottovo in miss Percivalovo videl v njijinej hiši v Parizu, v vsej njijinej sijajnej in elegantnej gizdi, gotovo bi ji bil le od daleč radovedno občudoval, kakor dva lepa umotvora. In domov vrnivši se, spal bi bil brez dvojbe tako lahko in mirno, kakor po navadi.

A to se ni zgodilo, in zato je bil tako osupel in zmešan. Po jako čudnem naključju sešel se je

— (Umrli) je g. Fr. Cvetko, umirovljeni župnik pri sv. Barbari v Vurbergi.

— („Marljiv bralec“) našega lista nam od tukaj mej drugim piše: „Deloma zaradi svoje obrtnije, deloma zaradi radovednosti napotim se zadnji terek na somenj v svoj rojstni kraj na Studenec, oziroma Ig, ki je zadnji čas po svojim vodji tako zaslovel, da bi se vsaj nekoliko osvedočil o velikanskem napredku, o katerem sem čul pripovedovati svoje rojake. A kako neljubo sem bil presečen, stopivši v farno cerkev! Velikanske pajčevine migljajo po vsej cerkvi od stropa na glave po-božnih vaščanov. Stene so vse zaprašene in zaka-jene, da bi po njih lahko pisal ali risal. Isto tako so altarji in svetci zaprašeni, da skoro barve ne razločiš. Stekla na oknih so vsa z apneno vodo one-snažena, da sem mislil, da so isti dan cerkev be-lili, ko bi ne bil debel prah na stenah nasprotno pričal. Ves nevoljen zapustim kraj, za katerega snažnost se je pred kratkim še toliko skrbelo, a se zadnji čas tako zanemarja, kakor sem se na svoje oči sam prepričal. Žalostno!“

— (Iz Ljutomeri:) Ne morem si kaj, da bi Vas ne opozoril na občinskih volitev izid v Lju-tomeru, kjer so ondotni Nemci slavno (?) zmagali. Sedaj so si nemški očetje zbrali županom gosp. Schwarza, trdega Čeha, njega namestnikom pa g. Zemljiča, trdega Slovence po rodu. Vsa-cemu, kdor razmere pozna, se bode to kaj smešno zdelo. Prej so toliko kričali o nemštvu, sedaj po zmagi pa ne zmorej Nemca mej seboj!

— (Pasteurjevo cepljenje.) Naučno ministerstvo naročilo je prof. dr. Frischu, kateri je bil poslan v Pariz, da se pouči o tem cepljenji, da naj vladi oficijalno poroča svoje skušnje in po-izvedbe, da bode vlada potem, ako se jej bode umestno zdelo, osnovala tak zavod za cepljenje proti pasjej steklini ali vsaj poskuševalnico.

— (Iz Trsta.) Preiskava v zadevi pone-verjenja pri „Banca popolare“ je dognala, da je vsa vkupe 70.000 gld. poneverjenih. Od te vsote zadene 43.000 gld. samomorilca Padro, ostala svota pa blagajnika Pescatori. Pretekli terek pa so v zastavljalnici (Monte di Pietà) zasledili jednako po-neverjenje. Mnogo zastavljenih dragocenosti je iz-ginilo. Začela se je preiskava. Povsod drugod bi taki dogodki vladajočo stranko izpodkopali, naši irredentovci in progressovci pa imajo debelo kožo in raztegljivo vest, njih se kaj tacega ne prime.

— (Na vseučilišču Dunajskem) bilo je v preteklem zimskem semestru 5926 slušateljev in sicer 231 bogoslovcev, 2232 juristov, 2673 me-dicincev in 792 filozofov. Število slušateljev vedno leto za letom narašča, leta 1876 še je bilo samo 4278 dijakov. Pri medicinski fakulteti množi se šte-vilo slušateljev od 1879 l. za 200—250 vsako leto.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 22. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je generalni majer Blažeković ime-novan namestnikom v Dalmaciji.

Levov 21. aprila. Do večeraj popoludne so v mestu Stryj sedemnajst sežganih trupel našli. Ker so šele začeli razkovapati podrtine,

bil s tema dvema ženskama prvič v kraji, ki mu je bil domač ter je baš zaradi tega bil jima zelo v prid. Takoj prvi dan pokazali sta se prosti in ljubeznivi, ravnodušni in pristrčni. Vrh pa sta bili še tako ljubki in brdki, kar nikoli nič ne škodi. To je Ivana takoj očaralo in še zmirom ga je oklepala čar.

Tisti trenutek, ko je on — bilo je ob deve-tih zjutraj — na dvorišču v vojašnici stopil s konja, dospel je bil abbé Konstantin vesel na polje. Od prejšnjega dne bila je ubogemu duhovniku glava vroča kot ogenj. Ivan je spal malo, stari duhovnik pa kar nič.

Zgodaj zjutraj je že vstal in sam s Pavlino je pri zaprtih vratih vedno iz nova prešteval svoje novce, tistih sto zlatov pokladajoč po mizi in všečno jih spuščaje skozi prste kakor kakšen skopuh. Vse to je bilo njegovo! Njemu, to je toliko pomenilo kakor: revežem.

„Ne hitete preveč, gospod župnik,“ dejala je Pavlina. „Bodite varčni. Jaz mislim, ako bi danes razdelili sto frankov...“

„To ni dovolj, Pavlina, to ni dovolj. Saj bom imel samo jeden tak dan v svojem življenji, imel ga bom pa vender! Veste li, koliko hočem razde-liti, Pavlina?“

bodo gotovo še več mrtvih našli. — Zgorelo je 200 zidanih hiš, druge hiše bile so lesene. Škode je 6 milijonov. Državo zadene 1 mili-jon, občino Stryj 200.000 gld.

Berolin 22. aprila. „Norddeutsche Allge-meine“ ima obširen članek o pomenu avstrij-skega narodnega opolčenja (črne vojske.) Konec članka slóve: Nemčija le z veseljem pozdravlja novo organizacijo narodnega opolčenja, ki bram-beni sili zavezne prijateljske sosednje države dovaja v podkrepljenje tako važen element. Iz srca odobrava domoljubni ukrep zakonodavnih faktorjev, ki so sklenili zadnje posledice splošne vojne dolžnosti.

Razne vesti.

* (Neposredni davki Dunajskega mesta v I. četrtletji t. l.) Pri mestnej davka-riji avstrijske prestolnice se je v prvih treh mese-cih letošnjega leta uplačalo

davkov	4.982.752 gld. 90 ¹ / ₂ kr.
deželnih doklad	1.029.710 „ 39 „
mestnih doklad	2.882.820 „ 20 ¹ / ₂ „
doneskov za štacunsko stražo	14.919 „ — „
doneskov za trgovinsko zbor-nico	11.441 „ 89 „
doneskov za obrtniško šolo	24.397 „ 04 „
Vkupe	8.946.041 gld. 43 kr.

Po davkovni razvrstitvi pri-pada od uplačane vsote:

zemljarini	z doklad. vred	9.849 gld. 83 kr.
najemnarini	„ „ „	5.377.915 „ 92 ¹ / ₂ „
obrtnarini	„ „ „	1.013.958 „ 29 ¹ / ₂ „
dohodarini	„ „ „	2.501.948 „ 77 „
globam	„ „ „	4.815 „ — „
državnim zamudnim obrestim	„ „ „	19.981 „ 49 „
mestnim	„ „ „	4.639 „ 24 „
terjalnim troškom	„ „ „	12.932 „ 88 „
Vkupe	„ „ „	8.946.041 gld. 43 kr.

V istem času lanskega leta vrgli so neposredni davki le

„ „ „	8.816.986 „ 75 ¹ / ₂ „
-------	--

torej so pridni Dunajski davkoplačevalci v I. četrt-letji letos uplačali 129.054 gld. 67¹/₂ „ več, nego 1885. leta.

Narodno-gospodarske stvari.

Program o razstavi goved in delitvi premij za govejo živino, ki bode v Postojini 10. maja 1886.

Visoko c. kr. ministerstvo kmetijstva je na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolilo dovoliti, da se z denarjem, ki je lansko leto ostal pri razstavi goved v Postojini zopet letos napravi v Postojini druga delitev premij za govejo živino.

Cilj in konec tej raztavi in delitvi premij je:

- a) Da se živinorejci te strani dežele in pa cele Kranjske s primerjanjem goved različnih kra-jev spodbujajo k napredku o živinoreji ter po-učijo o pomanjkljivosti njih reje;
- b) da se razvdi uspeh, ki se je vzlasti s pripo-motjo državne podpore dosihmal dosegal pri reji naše domače goveje živine;
- c) da se glede na postavlo zoper govejo kugo od leta 1879 več goveje živine izredi in oživi kupčija z domačo živino ne le doma na Kranj-skem, temuč tudi v vnanje dežele.

1. Pravico do premij v Postojini imajo vsi ži-vinorejci okraja Logaškega in Postojinskega, iz-vzemši za ono goved, ki je bila obdarovana na raz-stavi 10. oktobra 1885 v Postojini.

„Koliko, gospod župnik?“

„Tisoč frankov!“

„Tisoč frankov?“

„Da, zdaj smo milijonarji. Vsi zakladi Ame-rike so naši in jaz naj mislim na varčnost? Danes prav gotovo ne, nemam pravice za to.“

Prebravši mašo, šel je ob devetih od doma. Na njegovej poti je bilo, kakor da je zlato deže-valo. Vsi so dobili svoj delež, sramožljivi reveži ravno tako kakor oni, kateri se neso bali pripo-znati bede svoje. Vsak milodar združil je z istim malim ogovorom:

„To je prišlo od novih lastnic Longuevala, od Američank gospé Scottove in mis Percivalove. Dobro si zapomnite njih imeni in molite nocoj zanj.“

Ne da bi počakal, da bi se mu zahvalili, hitel je dalje, čez polje in gozde, od vasi do vasi, od koč do koč je šel, vedno dalje in dalje... Nekakšna pijanost hodila mu je v glavo. Povsod na njegovej poti glasili so se klici veselega čudenja. Kakor po čudeži padali so vsi ti cekini v te uboge roke, ki so bile navajene vzprejemati samo majhne bele sreberne novce. Župnik je celo marsikako ne-umno napravil. Bil je ves v ognji, sam ni vedel kaj počne. Dajal je celo onim, ki ničesar neso zahtevali.

(Dalje prih.)

2. Na razstavo pripeljano živino postaviti je na določeni prostor, t. j. na navadni živinski trg v Postojini. 10. maja do 9. ure dopoludne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina hlapca ali dekle, ki živini streže.

4. Živina, katera hoče premije deležna postati, mora najmanj že pol leta lastnina tistega gospo-darja biti, ki jo razstavi. To mora razstavnik do-kazati s spričalom svojega županstva, vrhu tega pa tudi imeti za vsako živinčce potni list od dotičnega župana.

4. Razsojevalci se izbero po dotičnem pravil-niku c. kr. ministerstva kmetijstva in ravnali se bodo pri premiranji po predpisih za to določenih.

5. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bode splošni vse, kar imeno-vani ministerski pravilnik velevala.

6. V razstavo se sme privesti:

a) živina izvirnega Marijadvorskega, Muriškega, Belanskega in Pincgavskega plemena;

b) mešana živina imenovanih 4 plemen, ali pa tudi z drugimi žlahtnimi plemeni in pa čisto domača živina in sicer:

junci (biki), ki imajo saj dva stanovitna spred-nja zoba.

telice, ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zobá.

molzne krave, ki so imele jedno, dvoje, tri, štiri, ali k večjemu pet telet. To velja za živino izvirnega rodu kakor tudi za mešano in domačo živino.

7. Za lepo živino so odločene premije tako-le:

I. Premije za biki: jedna za 30 gld.	30 gld.
II. „ „ „ jedna „ 20 „	20 „
III. „ „ „ dve po 15 „	30 „
I. „ „ „ telice: jedna za 25 „	25 „
II. „ „ „ jedna „ 20 „	20 „
III. „ „ „ dve po 15 „	30 „
I. „ „ „ krave: jedna za 25 „	25 „
II. „ „ „ jedna „ 20 „	20 „
III. „ „ „ dve po 10 „	20 „
Skupaj 12 premij	220 gld.

8. Še taisti dan, t. j. dné 10. maja, se bodo premije delile; zato mora vsako živinčce, katero ima premijo dobiti, na prejmišči ostati.

Od glavnega odbora c. kr. družbe kme-tijske kranjske

v Ljubljani dné 7. marca 1886.

Karol baron Wurzbach, Gustav Pire,
predsednik. tajnik.

Poslano.

Večina udov prostovoljne požarne brambe v Višnji gori usoja se usiljenega gospoda vodja tega društva vprašati:

1. Je-li toliko takten, da pozivlje nov volilni shod, da bi po prostej volji volila ista večina udov, katera je odboru svojo nezaupnico s tem pokazala, da je protesta-vala zoper ta izbor?

2. Ali je gospod vodja pozabil, da so volili prvič po svojej volji volilec njega kot blagajnika, ter da so samo na njegovo osorno opazko, da neče biti izvoljen za to mesto, krotki in miroljubni novinci po njegovej volji volili, če tudi z notranjo mržnjo?

3. Ali mu je znano, da večina mestnih občanov želi novo volitev?

4. Je-li to ista žrtovalnost in zatajenje samega sebe, katero vsikdar nosi pri priliki in nepriliki na jeziku? Ali s tem kaže ono ponižnost, katero vsikdar svetu trobi, češ, da on prevzame tudi mesto zadnjega brizgalničarja?

5. Ali je sposoben toli logično misliti in preudariti, da s svojim postopanjem vzbuja neradost udov, ter naklo-njene dobrotnike društvu odvrča?

6. Misli mar, da ni osebe najti, katera bi imela tudi iste lastnosti, katere amatra on kot neobhodno potrebne, namreč: lepo postavlo, lepo brado itd.?

V Višnji gori, 15. aprila 1886.

(280)

Več udov.

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ bolezní izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največo pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izu-miti taka sredstva, katera hitro in brez zlih nasledkov či-stijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odklikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom bolezni, ki izvirajo iz sprdene krvi (brez živega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grinte, ispadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebnem metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kiloze ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počas! ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnim popisom bolezni s poštno znamko za odgovor. (709—19)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tuji:

21. aprila.

Pri Slonu: Kaass z Dunaja. — Dorstein iz Gradca. — Thiele z Dunaja. — Dr. Eckmann iz Gorice. — Spitzer, Mattner z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. aprila.	7. zjutraj	728.77 mm.	9.8° C	sl. vzh.	obl.	0.50 mm.
	2. pop.	731.17 mm.	11.6° C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734.27 mm.	8.4° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 9.9°, za 0.3° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 21. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	60
Rež,	5 20	Surovo maslo,	90
Ječmen,	5 04	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 57	Mleko, liter	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 55	Telečje	60
Koruz,	5 40	Svinjsko	70
Krompir,	3 57	Kostrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	55
Grab,	8	Golob	18
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	2 80
Maslo, kgr.	98	Slama,	2 30
Mast,	78	Drva trda, 4 metr.	7 40
Špeh frišen,	56	mehka,	5

Dunajska borza

dné 22. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84	gl.	75	kr.
Srebrna renta	84	"	85	"
Zlata renta	114	"	10	"
5% marčna renta	100	"	70	"
Akcije narodne banke	875	"	"	"
Kreditne akcije	287	"	"	"
London	126	"	30	"
Srebro	—	"	"	"
Napol.	10	"	03 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	94	"
Nemške marke	61	"	85	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gl.	128	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gl.	170	"
Ogrska zlata renta 4%	102	"	70	"
" papirna renta 5%	94	"	30	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	"	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gl.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati nast. listi	126	"	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	"	25	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	40	"
Kreditne srečke	100	gl.	180	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	114	"
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	206	"	75	"

Oštir na verne roke

z ženo, ki zna kuhati, išče se za neko rudarsko gostilnico na Zgornjem Štirskem s sledečimi pogoji: varščine 500 gl., znanje slovenščine in znanje mesarje. — Pisma na: M. Gaudhold v Ljubnem (Leoben), poste restante. (267—5)

Štacunska oprava

se ceno prodaja.

Natančneje pri lastniku na Starem trgu h. št. 24, v I. nadstropji. (273—2)

Prodaja posestva.

Na močvirju, Karolinska zemlja, prodaja se iz proste roke lepo posestvo, obstoječe iz hiše, hleva, pōda, kozolca in 21 oravov obdelane zemlje, na kateri je še veliko šote. Kupnina se lahko plača v devetih letih, četrti del pa koj po sklenjeni pogodbi. Kupci naj se oglašajo pri posestniku Fran Borštniku, na Karolinski zemlji št. 5. (259—3)

Važno za trpeče na prsih in plućah.

Neogibno potreben zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofelnaste, krvlone, slabotne, bledične in krviravne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (678—24)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim p. n. kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporočila za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov

lastnega izdelka iz solidnega blaga, moderno narejenih in po nižjih cenah, kakor se dobivajo solnčniki slabše baže, ki se od drugod uvažajo; potem

dežnike

v jako bogatej izbiri, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, alpaca, cloth, botany, polsvila, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na patentovanih avtomatnih stojalih, ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami po najnižjih cenah.

Specijalitete dežnikov: patentovani samostvorni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanijske ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi. Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlačijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštanim povzjetjem. Prekipeem pošlje se na zahtevanje obširne cenilnike.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov.

v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

(277—1)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000

mark

kot največji dobiček v najprejnjem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

9,550.450 mark.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 500.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridojati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvršé tudi proti poštneemu povzjetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gl. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gl. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gl. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženec uradno, z utisnim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. aprilom 1886

nam direktno doposlati.

(238—5)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274—2)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA.

Marijin trg,

tik frančiškanskega mostu.

LJUBLJANA.

Prejemlje vsa v njegov strok spadajoča dela v mestu in na deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

Samo kemično čiste oljnate barve, lake in firneže.

Prodaja na drobno in debelo.

Najnižje cene.